

جشن مهرگان

مهر روز - آغاز جشن مهرگان به مدت شش روز

مهرگان یا جشن مهر یکی از بزرگترین جشن‌های ایران زمین است که در مهر روز از ماه مهر برگزار می‌شود. «مهرگان» پس از نوروز بزرگترین جشن ایرانیان باستان بوده‌است. جشن مهرگان در روزهای آغازین فصل پاییز برگزار می‌شود.

این جشن در مهر روز آغاز می‌شود و شش روز به درازا می‌انجامد. در دوران باستان، از جمله دوره ی هخامنشی فصل پاییز آغاز سال نو ایرانیان بوده است. در پایان فصل تابستان کشاورزان در بسیاری از جاهای ایران جشن های فراوانی را به مناسبت فرارسیدن پاییز و پایان فصل کشاورزی برگزار می کردند.

ایرانیان در جشن مهرگان با پوشیدن لباس های ارغوانی (بنفش روشن) گرد هم می آمدند. هریک شادباش های زیبایی را که با بوی خوش همراه بود برای هدیه به یکدیگر به همراه داشتند.

سفره ی زیبایی به رنگ ارغوانی پهن می شد و رویش را با گل‌های زیبا ی پاییزی آذین می کردند.

در کنار این گلها، گونه هایی از میوه های پاییزی مانند سیب سرخ، سنجد، انگور، انار و ترنج (بالنگ) و بادام و پسته می گذاشتند. آنان پس از خوردن نان و شیرینی و میوه های رنگارنگ، به موسیقی و پایکوبی گروهی می پرداختند.

مهرگان خجسته باد

فریدون چو شد بر جهان کامگار / ندانست جز خویشان شهریار
به رسم کیان تاج و تخت مهی / بیاراست با کاخ شاهنشهی
به روز خجسته سر مهرماه / به سر برنهاد آن کیانی کلاه
زمانه بی‌اندوه گشت از بدی / گرفتند یک سر ره ایزدی
می روشن و چهره‌ی شاه نو / جهان گشت روشن سر ماه نو

بفرمود تا آتش افروختند / همه عنبر و زعفران سوختند
پرستیدن مهرگان دین اوست / تن آسانی و خوردن آیین اوست
کنون یادگار است ازو ماه مهر / بکوش و به رنج ایچ منمای چهر